

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1C/170/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8209205197
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2014:8209205197.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v právnej veci žalobcu Z. Y., V. N. XX/XX, Z. XX, zast. JUDr. Jankou Martonovou, advokátkou, Bardejov, Slovenská 5, proti žalovanému J. J. J., R., správca konkurznej podstaty KELIS KOVOPROJEKT ELI, s.r.o. v konkurze, Levočská 9, Prešov, IČO: 31 657 818, o náhradu škody a príslušenstvo pohľadávky, takto

rozhodol:

Vec v časti o náhradu škody v y l u č u j e na samostatné konanie.

Žalovaný je p o v i n n ý žalobcovi zaplatiť úrok z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 55.026,- € od 18.8. 2005 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 11.772,- € od 2. 4. 2008 do zaplataenia, úrok z omeškania výške 6 % ročne zo sumy 33,19 € od 14. 12. 2005 do zaplataenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

O trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojím podaním zo dňa 21.09.2009, ktoré bolo doručené súdu dňa 21.10.2009 domáhal vydania platobného rozkazu voči žalovanému na zaplataenie sumy 93.127,- eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 18.08.2005 nadobudol rozsudok číslo 236/94 v ktorom Krajský súd v Prešove nariadil žalovanému J. J. J., ml. správcovi konkurznej podstaty Kelis Kovoprojekt Eli s.r.o. Vyplatiť mzdu vo výške 1.538.310,- Sk a trovy konania vo výške 111.952,- Sk, pod č. 14C 236/94. Dňa 30.04.2008 pod číslom 28C 396/2005 nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Prešov, kde J. J. ml. mu mal zaplatiť sumu 354.643,- Sk. Žalovaný finančné čiastky nezaplatil, čím mu vznikla škoda 2.805.546,- Sk, čo je 93.127,- eur. Spomínanú škodu vypočítal aj s ročným 10 % úrokom, z obidvoch súdnych rozhodnutí. Výkon súdnych rozhodnutí nevymohol ani cez exekúciu, ktorú Okresný súd Bardejov zamietol. Neboli za neho zaplataené odvody do sociálnej a dôchodkovej poisťovni, čím vznikla škoda na sociálnom a dôchodkovom zabezpečení. Žiadal vydať platobný rozkaz na zaplataenie škody, ktorá mu vznikla zlým úradným postupom a nevydania príkazu na exekúciu. K podaniu priložil rozsudky Okresného súdu Prešov zo dňa 27.06.2007 č.k. 28C 396/2005-66 a Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.06.2005, č.k. 3Co 627/2002-741. Žiadal, aby súd dal spis súdnemu znalcovi v odbore ekonomika, nech vypočíta úroky z omeškania a škodu na dôchodkovom a sociálnom zabezpečení. Správca mu neodovzdal zápočet odpracovaných rokov a doklad o platení poistenia.

Podaním zo dňa 29.12.2010 zástupkyňa žalobcu uviedla, že žalobca v celom rozsahu zotrúva na podanej žalobe a na doterajších podaniach. Svoj nárok opiera o právoplatné a vykonateľné rozsudky Okresného súdu Prešov zo dňa 27.06.2007 č. k. 28C 396/2005-66 a sp. zn. 14C 236/94 zo dňa

21.06.2005 a nález Ústavného súdu SR sp zn. IV. ÚS 15/09. Žalovaného označili ako : J. J. J., ml., správca konkurznej podstaty KELIS KOVOPROJEKT ELI s.r.o. v konkurze, Levočská 9, Prešov, IČO: 31 657 818.

Následne žalobca žiadal navrhovať zmenu žaloby v znení :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi na základe rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 14 C 236/94 zo dňa 14. 11. 2002 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, č.k. 3 Co 627/02 zo dňa 21. 06. 2005 zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 55.026 € od 16. 12. 2002 do zaplataenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi na základe rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 28C 396/2005 zo dňa 27. 06. 2007, zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 11 772 € od 21. 11. 2005 do zaplataenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi na základe rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 4 Cbi 30/2003 zo dňa 27. 09. 2005, zákonný úrok z omeškania výške 9 % ročne zo sumy 33,19 € od 16. 12. 2002 do zaplataenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi škodu na dôchodkovom zabezpečení za obdobie od 14. 11. 1992 do 26. 10. 2005, na základe znaleckého posudku, vypracovanom znalcom z odboru ekonómie.

Zmena žaloby bola pripustená uznesením tunajšieho súdu zo dňa 08.03.2013, sp. zn. 1C 170/2009, čím súd ustálil predmet konania.

Podaním zo dňa 31.05.2010 sa k veci vyjadril žalovaný. Navrhol žalobu zamietnuť a priznať trovy konania. Uviedol, že nie je v žiadnom vzťahu so žalobcom, teda je nesprávne označený ako účastník. Žalobca odôvodňuje svoj nárok z pracovného pomeru so spoločnosťou KELIS KOVOPROJEKT ELI s.r.o a na túto bol uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 5K 162/02-15 zo dňa 16.12.2002 vyhlásený konkurz. On bol ustanovený za správca konkurznej podstaty. Do prieskumného pojednávania bola prihlásená aj prihláška žalobcu pod č.5 ako pohľadávka 1. triedy. Predošlý správca pohľadávku poprel. Pohľadávka bola zistená v incidenčnom konaní. Bola zapísaná do zoznamu pohľadávok. Pohľadávky z rozsudku boli zaradené ako pohľadávky voči podstate. Namietala preto nedostatok pasívnej legitímácie. Nároky žalobcu sa vyporiadajú v rámci konkurzu. Jeho nároky budú zohľadnené v konečnej správe, ktorá po prípadnom schválení bude podkladom pre vydanie rozvrhového uznesenia v zmysle § 32 ZKV. O uvedenom konaní má žalobca vedomosť, nakoľko vzniesol námietky zo dňa 1.12.2009 voči konečnej správe. Namietal preto pasívnu legitímáciu v spore a taktiež nepríslušnosť tunajšieho súdu na konanie. Zároveň navrhol vstup vedľajšieho účastníka KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava 1, IČO: 00 585 441 do konania titulom jeho poistenia zodpovednosti za škodu. Avšak vzhľadom k tomu, že žaloba smeruje proti úpadcovi (v zastúpení konajúcom správcem), nie proti osobe správcu, súd ďalej s vedľajším účastníkom nekonal.

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 5.4.2013, č.k. 1C 170/2009-288 súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

Proti uvedenému rozsudku žalobca podal odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 9.1.2014, sp. zn. 14Co/58/2013 súd zrušil rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. K nároku na úroky z omeškania uviedol, že v prejednávanej veci je nesporné, že žalovaný je povinný plniť žalobcovi na základe právoplatných a vykonateľných rozsudkov súdov priznané sumy:

- podľa rozsudku Okresného súdu Prešov č.k 14C/236/94-542 zo dňa 14.11.2002 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 3Co/627/2002 - 741 sumu (mzdu) 1.538.310,- Sk (51.063 Eur) za obdobie od 14. 11. 1992 do 30. 9. 2002 v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 02. 08. 2005.

- podľa rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 28C/296/2005-66 zo dňa 27.06.2007

sumu 354.643,- Sk (11.771,99 Eur) ako náhradu mzdy za obdobie od 01.10.2002 do 26.10.2005. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.04.2008.

-podľa rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 4Cbi/30/2003 zo dňa 27.09.2005 bol žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.000 Sk (33,19 Eur) do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.12.2005.

Konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený dňa 16.12.2002. Zároveň odvolací súd poukázal na § 33 ods. 1 ZKV (zák. č. 328/1991 Zb.). V zmysle tohto zákonného ustanovenia je zrejmé, že okrem pohľadávok, ktoré sa v konkurze uplatňujú existujú aj také

pohľadávky, ktoré sú podľa zákona z uspokojenia v konkurze vylúčené. Vyplýva to z účelu konkurzu, ktorým je uspokojenie tých konkurzných veriteľov, ktorým v deň vyhlásenia konkurzu patria voči úpadcovi majetkovoprávne nároky v z uspokojenia sú tak vylúčené, tie ich nároky, ktoré im vznikli až po vyhlásení konkurzu. Podľa § 33 ods. 1 ZKV k nim okrem iného patria aj úroky z konkurzných pohľadávok, ktoré vznikli pred konkurzom, avšak uplatňujú sa až za obdobie odo dňa jeho vyhlásenia bez ohľadu na to, či ide o zmluvné alebo zákonné úroky z omeškania. Ide pritom o vylúčenie ich uspokojenia iba z konkurznej podstaty, znamená to teda, že veriteľ ich môže počas konkurzu uplatniť proti úpadcovi na jeho majetok, ktorý do podstaty nepatrí, alebo proti ručiteľom alebo ak sám vystupuje ako záložný veriteľ (§ 33 ods. 1 písm.a/ ZKV). Podľa § 33 ods. 1 písm.b ZKV sú taktiež z uspokojenia z konkurznej podstaty vylúčené trovy konania, ktoré vznikajú z účasti na konkurznom konaní. Vylúčenie sa však netýka trov, ktoré veriteľovi vzniknú v súvislosti s účasťou v sporoch o pravosť, výšku alebo poradie ním popretých pohľadávok, na ktoré sa vzťahujú osobitné ustanovenia § 25 ods. 2 a ktoré sa za podmienok v nich podrobnejšie určených považujú za náklady podstaty, ide tu o prípady, keď veriteľ mal v odporovacom konaní úspech, ak konkurzná podstata sa v dôsledku toho obohatila. Nároky vylúčené z konkurzu a v ňom neuspokojené však nie sú konkurzom dotknuté. Konkurzný veriteľ v dôsledku toho nárok nestráca, iba ho nemôže v konkurze prihlásiť a v ňom uplatniť. Z konkurznej podstaty sa preto tieto nároky nemôžu uspokojiť a možno ich však uplatniť žalobou a uspokojiť ich z majetku, ktorý úpadcovi zostane alebo ktorý nadobudne dodatočne. Vyslovenie nedostatku ich uplatnenia sa teda vôbec nedotýka ich materiálnej existencie (porovnaj Konkurz a vyrovnanie V.Steiner, Ján Mazák konkurz a vyrovnanie str.83). Záver prvostupňového súdu, teda o nepriznaní uplatneného nároku, pokiaľ ide o úroky z omeškania nebol správny. Prvostupňový súd prijal tento záver len s poukazom na zákon o konkurze a vyrovnaní. Navyše časť nároku na úrok z omeškania pri pohľadávke žalobcu ako veriteľa podľa rozsudku Okresného súdu súd Prešov č.k. 14C/236/94 za obdobie do 16.12.2002 dokonca nie je vylúčené z uspokojenia ani podľa § 33 ods. 1 písm.a/ ZKV. Žalobca nepochybne je veriteľom žalovaného vo vzťahu k pohľadávkam, ktoré mu boli priznané právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami súdov. Nepochybne je aj to, že žalovaný ako dlžník svoj dlh nesplnil riadne a včas. Rovnako odvolací súd poukázal na § 517 OZ a uviedol, že omeškanie dlžníka nastane, ak nesplní svoj dlh riadne a včas. Žalovaný nesplnil svoje záväzky riadne a včas, preto omeškanie na jeho strane nastalo. Žalobca ako veriteľ má právo domáhať sa okrem splnenia dlhu aj úroku z omeškania. Na tejto skutočnosti nič nemení posúdenie jeho nárokov podľa zákona o konkurze a vyrovnaní (zákon č. 328/1991 Zb.), ktoré sa dotýkajú spôsobu uspokojenia a zároveň možnosti uspokojenia úrokov z konkurzných pohľadávok, ako aj trov konania. Vyslovenie nedostatku ich uplatnenia v konkurznom konaní sa nedotýka ich materiálnej existencie. Úlohou prvostupňového súdu bude opätovne posúdiť nárok žalobcu na úroky z omeškania v súlade ustanovením § 517 ods.l a 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995. Vo vzťahu k náhrade škody je potrebné dokazovanie doplniť s ohľadom na skutočnosť, že žalobca sa stal dôchodcom.

Na pojednávanie nariadené na deň 24.4.2014 sa dostavil žalobca a jeho právna zástupkyňa a žalovaný. Pojednávanie bolo odročené za účelom verejného vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej v zmysle § 156 ods. 2 O.s.p. na deň 13.05.2014.

Súd vo veci vykonal dokazovanie vyjadreniami účastníkov konania, ich zástupcov, vedľajšieho účastníka, výsluchom zástupcu Sociálnej poisťovne, predloženými listinnými dôkazmi tak ako boli oboznamované na pojednávaniach (návrhom na začatie konania s prílohami na čl. 1 - 9, podaním žalobcu zo dňa 19.11.2009 s prílohami, podaním žalobcu zo dňa 25.1.2010, uznesením zo dňa 16.4.2010, podaním žalobcu zo dňa 16.4.2010, podaním žalovaného zo dňa 31.5.2010 s prílohami, podaním žalovaného zo dňa 26.5.2010 s prílohami, podaním žalobcu zo dňa 23.7.2010 s prílohami, podaním žalobcu zo dňa 29.12.2010, podaním vedľajšieho účastníka zo dňa 30.12.2010, podaním vedľajšieho účastníka zo dňa 31.1.2011, uznesením zo dňa 28.11.2011, odvolaním žalobcu zo dňa 28.12.2012 s prílohami, podaním žalobcu zo dňa 28.12.2011, podaním žalobcu zo dňa 1.2.2012, rozhodnutím Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.3.2012, podaniami

vedľajšieho účastníka zo dňa 4.6.2012 a 5.6.2012, podaním žalovaného zo dňa 12.6.2012 s prílohami, zápisnicou z pojednávania zo dňa 15.6.2012, podaním vedľajšieho účastníka zo dňa 13.6.2012, podaním Sociálnej poisťovne Prešov zo dňa 2.8.2012, podaním Krajského súd v Košiciach zo dňa 27.9.2012, podaním Sociálnej poisťovne Prešov zo dňa 10.10.2012, podaním Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16.10.2012 s prílohami, zápisnicou z pojednávania zo dňa 28.11.2012, podaniami žalobcu predloženými na pojednávaní dňa 28.11.2012, podaním žalobcu zo dňa 17.12.2012, uznesením zo dňa 3.1.2013, podaním žalobcu zo dňa 24.1.2013, podaním Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.1.2013, podaniami žalovaného zo dňa 28.1.2013 a zo dňa 29.1.2013, zápisnicou z pojednávania zo dňa 30.1.2013, uznesením zo dňa 8.3.2013, podaním žalovaného zo dňa 14.3.2013, odvolaniami voči rozsudku, vyjadrením k odvolaniu, podaním žalobcu na č.l. 314 s prílohami na č.l. 315-321, rozhodnutím NS SR na č.l. 322, podaním SP na č.l. 329 a 330-334, 335, uznesením NS SR na č.l. 337, uznesením KS v PO na č.l. 350, rozsudkom KS v PO na č.l. 354, výzvou na č SP Prešov a ústredie, podaním KS v Košiciach 369, uznesením KS KE zo dňa 17.10.2011, uznesením NS SR zo dňa 13.1.2012) a pripojeným spisom 4Er/220/2006 a zistil tento skutkový stav:

Z rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 27.06.2007 č.k. 28C 396/2005-66 bolo zistené, že žalovaný J.. J. J., ml., správca konkurznej podstaty KELIS KOVOPROJEKT ELI s.r.o. v konkurze bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 354.643,- Sk (mzda za obdobie od 01.10.2002 do 26.10.2005). Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 2.4.2008 a vykonateľnosť dňa 2.4.2008.

Z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.06.2005, č.k. 3Co 627/2002-741 (rozhodnutie o odvolaní voči rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 18.09.2002 č.k. 14C 236/94-530) bolo zistené, že žalovaný J.. J. J., ml., správca konkurznej podstaty KELIS KOVOPROJEKT ELI s.r.o. v konkurze bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 1.538.310,- Sk (mzda za obdobie od 14.11.1992 do 30.09.2002) na hradiť mu trovy konania vo výške 111.952,- Sk a trovy odvolacieho konania vo výške 7.476,- Sk. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.08.2005 a vykonateľnosť dňa 18.8.2005.

Z výpisu z Obchodného registra obchodnej spoločnosti KELIS KOVOPROJEKT ELI, s.r.o., Levočská 9, Prešov, IČO: 31 657 818 (ďalej aj úpadca) bolo zistené, že dňa 16.12.2002 bol na jej majetok vyhlásený konkurz a od 28.09.2004 je jej správcom J.. J. J.. Do uvedeného dňa bol správcom konkurznej podstaty J.. Y. Y..

Zo záznamu č. 219/2009 Obchodného vestníka bolo zistené, že dňa 04.11.2009 boli úpadca a konkurzní veritelia upovedomení o konečnej správe a vyúčtovaní v konkurznej veci úpadcu: KELIS KOVOPROJEKT ELI, s.r.o., Levočská 9, Prešov, IČO: 31 657 818. Konečná správa a vyúčtovanie budú vyvesené na úradnej tabuli súdu dňa 16. novembra 2009. Konkurzní veritelia a úpadca môžu do 15 dní odo dňa, keď boli konečná správa a vyúčtovanie vyvesené na úradnej tabuli súdu, podať proti nim námietky (§ 29 ods. 3 ZKV v znení zmien a doplnkov). Ďalšie úkony vo veci konkurzu úpadcu vykonané neboli, uvedený záznam je posledným zverejneným v Obchodnom vestníku.

Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cbi 30/2003 zo dňa 27.9.2005, ktorý bol pripojený do spisu bolo zistené, že súd určil, že pohľadávka žalobcu Z. Y. vo výške 1.538,310,- Sk a vo výške 111.952,-Sk proti úpadcovi KELIS KOVOPROJEKT ELI, s.r.o. uplatnená v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 5K 162/02 je oprávnená a patrí do prvej triedy (vrátane trov konania vo výške 1.000,- Sk, ktoré boli priznané rozsudkom). Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.12.2005 a vykonateľnosť dňa 14.12.2005.

Podaním doručeným súdu dňa 28.12.2011 podal žalobca odvolanie proti uzneseniu sp. zn. 1C 170/2009 zo dňa 28.11.2011, ktorým súd konanie v časti o výkon rozhodnutia a v časti o zaplatenie sumy 6.550,65 eur zastavil a podanie žalobcu v časti o náhradu škody a zaplatenie sumy 26.576,35eur odmietol. Urobil tak dvoma podaniami. Podaním, ktoré realizoval sám osobne žalobca vytyka nesprávnosť, protizákonnosť i protiústavnosť vydaného uznesenia prvostupňového súdu. Žiadal, aby odvolací súd nariadil žalovanému právoplatné a vykonateľné rozsudky vykonať bez odkladu, aby žalovaný splnil povinnosť z pracovného pomeru, ktorý s ním rozviazal a nech mu nariadi aj nahradiť straty na dôchodkovom a sociálnom poistení počas trvania pracovného pomeru. Odvolanie žalobcu doplnila právna zástupkyňa žalobcu o dôvody odvolania. Uviedla, že o uplatnenom nároku žalobcu bolo už právoplatne rozhodnuté, no dosiaľ nebola žalobcovi vyplatená mzda vo výške 1.538.310,-

Sk /66.550,65eur/. Žalobca má za to, že mu vznikla nevykonaním týchto rozsudkov vznikla škoda vo výške 66.550,65eur. Žalobca sa domáhal vykonateľnosti vyššie citovaných rozsudkov, avšak Okresný súd Bardejov svojím uznesením č. 4Er 220/2006 poverenie na výkon exekúcie zamietol. Konkurzné konanie nie je právoplatne skončené a žalobca má vedomosť o tom, že jeho nároky nebudú uspokojené v konkurznom konaní, preto svoj nárok uplatnený v tomto konaní považuje za dôvodný. Nesúhlasí s odmietnutím nároku vo výške 26.576,35eur z dôvodu, že sa jedná o úroky z omeškania. Keďže nedošlo k uspokojeniu jeho nároku v zmysle vyššie citovaných rozsudkov, žalobca si preto uplatňuje voči žalovanému aj 10% ročný úrok z omeškania od podania žaloby.

K podanému odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 3.2.2012. Uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím Okresného súdu Bardejov a má za to, že uvedené rozhodnutie je po skutkovej a právnej stránke správne. Dôvody uvádzané v odvolaní žalobcu sú podľa vyjadrenia žalovaného právne irelevantné pre posúdenie tejto veci.

Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 14Co 13/2012 zo dňa 20.3.2012 potvrdil uznesenie Okresného súdu Bardejov č. 1C 170/2009 zo dňa 28.11.2011 vo výroku o zastavení konania. Vo zvyšnej časti uznesenie zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že správne súd prvého stupňa rozhodol, keď konanie v časti o výkon rozhodnutia a v časti o zaplatenie sumy 66.550,65eur zastavil. Totožnosť účastníkov konania i totožnosť predmetu konania znamená totožnosť veci v zmysle ust. § 159 ods. 3 O.s.p. Právoplatné rozhodnutie tvorí prekážku rei iudicata, ak v novom konaní ide o to isté, ako v predchádzajúcom konaní. Ak žalobcovi už boli prisúdené z toho istého dôvodu nároky celkom vo výške 66.550,65eur, nemožno v tejto časti o veci týkajúcej sa tých istých účastníkov a toho istého predmetu konania ešte raz konať a rozhodnúť. Odvolací súd bol tiež toho názoru, že podanie žalobcu v časti, ktorou sa domáha zaplatenia sumy 26.576,35eur, môže byť návrhom na začatie konania, teda žalobou. V podaných odvolaniach, žalobca označil ako dôvod úroky z omeškania z právoplatne prisúdených nárokov na náhradu mzdy. Preto v tejto časti neboli podmienky pre to, aby odvolací súd rozhodnutie prvého stupňa potvrdil. V konaniach vedených na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 14C 236/94 či sp.zn. 28C 396/05 neboli predmetom úroky z omeškania z uplatňovaných nárokov na náhradu mzdy. Nie je tak vylúčené, aby takýto nárok bol bez prekážky právoplatne rozhodnutej veci uplatnený osobitnou žalobou.

Podaním doručeným súdu dňa 13.6.2012 sa žalovaný vyjadril k záverom odvolacieho súdu, ktoré tento vyjadril vo svojom uznesení č. 14Co 13/2012 -145 zo dňa 20.3.2012. Uviedol, že má za to, že Okresný súd Bardejov nie je vecne príslušným súdom na posudzovanie nárokov účastníka konkurzného konania. Žalobca žaluje J. J. J.Q. ako správcu konkurznej podstaty úpadcu KELIS KOVOPROJEKT ELI s.r.o. v konkurze o nároky, ktoré sa posudzujú lex specialis podľa zákona o konkurze a vyrovnaní pred konkurzným súdom, nie je tu daná vecná príslušnosť OS Bardejov zaoberať sa nárokmi žalobcu v tomto konaní. Tiež stojí za zmienku skúmať, či v danom konaní nie je založená prekážka litispendencie, nakoľko žalobca si nároky ktorých sa domáha žalobou na Okresnom súde v Bardejove uplatnil aj na konkurznom súde a tieto jeho nároky boli právoplatne uznané. Žalobca si svoje nároky uplatnil u správcu konkurznej podstaty a tieto boli vysporiadané v rámci konečnej správy, voči ktorej žalobca podal odvolanie, pričom Najvyšší súd svojím rozhodnutím č. 5Obo 110/2011 zo dňa 13.1.2012 uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. 5K 162/2002-580 zo dňa 17.10.2011 potvrdil. Ďalej uviedol, že úroky z omeškania z prihlásených pohľadávok veriteľov vzniknutých pred vyhlásením konkurzu, ak prirástli v čase od vyhlásenia konkurzu sú v zmysle § 33 ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní vylúčené z uspokojenia. Zároveň k podaniu priložil i uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.10.2011 č. 5K 162/2002-580 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 5Obo 110/2011 zo dňa 13.1.2012.

Podaním zo dňa 27.01.2003 si žalobca prihláškou prihlásil do konkurzu pohľadávku voči úpadcovi vyplývajúcu z rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 14C 236/1994 zo dňa 18.09.2002 - mzda vo výške 1.538.310,- Sk a trovy konania 111.952,- Sk a zaradil ju do 1. triedy.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.10.2011 č.k. 5K 162/2002-580 súd schválil konečnú správu zo dňa 26.6.2009 o speňažení majetku úpadcu KELIS KOVOPROJEKT ELI, s.r.o. a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty, pričom sa v uznesení vysporiadal i s námietkami veriteľa Z. Y., ktoré boli doručené Krajskému súdu v Košiciach dňa 1.12.2009. Ten v námietkach uviedol, že nesúhlasí s konečnou správou, nakoľko podľa nej nebudú uspokojení veriteľa 1. Až 3.

Triedy. Nesúhlasil ani s odmenou správcu konkurznej podstaty tak, ako ju správca sám sebe navrhol. Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že čo sa týka konečnej správy, nemôže akceptovať návrh veriteľa Z. Y., aby správcovi konkurznej podstaty bola priznaná odmena za výkon funkcie správcu vo výške minimálnej mzdy. Spôsob výpočtu odmeny správcu je upravený v § 6 a 7 vyhlášky č. 493/1991 Z.z. a v súlade s tým bola správcovi odmena aj vypočítaná. Z obsahu spisu vyplývalo, že pohľadávka veriteľa Z. Y. vo výške 51.062,54eur a vo výške 3.716,13eur na základe rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. 4Cbi 30/2003 je nesporná so zaradením do I. triedy. Pohľadávka vo výške 11.373,66eur na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu v Prešove č. 28C 396/2005 bola správcom konkurznej podstaty uznaná ako pohľadávka proti podstate ako aj pohľadávka vo výške 33,19eur predstavujúca trovy konania na základe rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. 4Cbi 30/2003. Nakoľko súd musí rešpektovať ust. § 31 Zákona o konkurze a vyrovnaní, nie je možné uložiť správcovi konkurznej podstaty, aby pristúpil k uspokojeniu pohľadávky veriteľa Z. Y., keďže vydaním takéhoto uznesenia by došlo k zvýhodneniu jedného veriteľa oproti ostatným veriteľom. Pohľadávky proti podstate uplatnené veriteľom a uznané správcom konkurznej podstaty môžu byť uspokojené až po nárokoch oddelených veriteľov uvedených v § 31 ods. 1 písm. f/ Zákona o konkurze a vyrovnaní.

Uznesením sp.zn. 5Obo 110/2011 zo dňa 13.1.2012 Najvyšší súd SR potvrdil uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.10.2011 č. 5K 162/2002-580, ktorým súd schválil konečnú správu zo dňa 26.6.2009 o speňažení majetku úpadcu KELIS KOVOPROJEKT ELI, s.r.o. a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty. Odvolací súd sa stotožnil so závermi Krajského súdu v Košiciach v tom, že správcovi konkurznej podstaty bola správne vyčíslená odmena za výkon funkcie správcu i v tom, že pohľadávky odvolateľa budú vysporiadané v súlade s ust. § 32 ods. 2 ZKV tak, ako bude rozhodnuté právoplatným rozvrhovým uznesením. Uviedol tiež, že odvolací súd v tomto odvolacom konaní nemôže rozhodnúť o výkone súdnych rozhodnutí, ako to Z. Y. v odvolaní žiadal.

Na pojednávaní dňa 15.06.2012 žalobca uviedol, že žiada o priznanie úrokov z omeškania z rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co 627/02-741 vo veci sp. zn. 14C 236/94, kde mu bola priznaná mzda za obdobie od 14.11.1992 od 30.9.2002, rozsudok nadobudol vykonateľnosť dňa 18.8.2005, kedy mal žalovaný mzdu vyplatiť, ale nevyplatil ju. Úroky z omeškania preto žiada za obdobie od 18.8.2005 do 11.9.2009, jedná sa o úroky zo sumy 1.538.310,- Sk po prepočte na menu euro. Taktiež sa domáhal úrokov z omeškania z rozsudku vo veci 28C 396/2005, ktorým mu bola priznaná mzda za obdobie 1.10.2002 od 26.10.2005, rozsudok nadobudol vykonateľnosť dňa 2.4.2008, preto žiadam priznať úroky z omeškania zo sumy 354.643,- Sk po prepočte na menu euro za obdobie od 2.4.2008 do 11.9.2009. Súdu predložil rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach vo veci sp. zn. 4Cbi/30/2003, ktorým bol žalovaný zaviazaný nahradiť mu trovy konania v sume 1.000 Sk, keďže mu táto suma nebola vyplatená, žiada tiež úroky z omeškania z tejto sumy od dňa vykonateľnosti rozsudku, teda od 14.12.2005 do zaplatenia. Úroky z omeškania žiada zákonné v zmysle Občianskeho zákonníka. Žalovaný si taktiež neplnil povinnosti zamestnávateľa a v období od 14.11.1992 do 26.10.2005, kedy došlo k ukončeniu pracovného pomeru a za neho neodviedol odvody do Sociálnej poisťovne na sociálne zabezpečenie. Týmto jeho konaním mu vznikla škola na sociálnom zabezpečení, najmä na dôchodkových odvodoch. Nevie však presne určiť výšku tejto škody za tie roky, preto by bolo možno vhodné ustanoviť do konania znalca z odboru ekonómie, aby túto škodu vypočítal. Žalovaný mal aj povinnosti z pracovného pomeru, dokonca mu doposiaľ nevydal ani zápočet rokov. Sociálnej poisťovni dodal rozsudky ohľadne mzdy, Sociálna poisťovňa nie je účastníkom konkurzného konania, zrejme si neuplatňuje odvody. Pracoval v Prešove, preto aj odvody mali byť odvádzané na Sociálnu poisťovňu v Prešove. Žalovaný J. J. sa vyhýba súdnym konaniam a takto sa správa už od začatia konkurzu, poukazuje na to, že vo veci sú vydané rozhodnutia Ústavným súdom a rozhodnutie ESLP, kde bolo konštatované porušenie jeho ústavných práv, najmä čl. 44 Ústavy.

Podaním doručeným súdu dňa 18.5.2012 KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. oznámila súdu, že žalovaný bol v ich spoločnosti poistený pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone činnosti správcu konkurznej podstaty a to v roku 2005 a v roku 2008. Uviedli, že je potrebné súdom ustáliť, či uplatňovaný nárok na zaplatenie sumy 26.576,35 eur je nárokom čo do právneho základu z titulu náhrady škody. Až následne bude možné v konaní posudzovať otázku vstupu ich spoločnosti do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Podaním doručeným súdu dňa 2.8.2012 a 10.10.2012 Sociálna poisťovňa, pobočka Prešov oznámila súdu, že dňa 10.5.2006 vydala rozhodnutie č. XXX-XXXX-H., ktorým rozhodla o vzniku účasti p. Z.

Y. na nemocenskom poistení a dôchodkovom zabezpečení z dôvodu zamestnania u zamestnávateľa KELIS KOVOPROJEKT ELI, s.r.o.. Účasť na nemocenskom poistení a dôchodkovom zabezpečení z dôvodu zamestnania u tohto zamestnávateľa trvala v období od 1.4.1986 do 26.10.2005. Taktiež uviedli, že žalobca ku dňu vystavenia predmetného oznámenia nepoberal starobný dôchodok. Poukázali na to, že zamestnávateľ nevykázal mzdu (počas trvania pracovného pomeru) ani neodviedol poisťné na sociálne poistenie za žalobcu. Nie je vykázané zúčtovanie mzdy. Preto Sociálna poisťovňa nevykazuje pohľadávku voči platiteľovi poisťného - zamestnávateľovi a nie je ani možno sa vyjadriť k miere vplyvu uvedeného na výšku dôchodku pre poistenca. Žalobca bol samostatne zárobkovo činnou osobou v období od 28.09.1992 do 31.12.1999, zamestnancom v pracovnom pomere bol v čase od 02.11.1992 do 26.10.2005 v spoločnosti KELIS KOVOPROJEKT ELI, s.r.o. a dobrovoľne nemocensky poistená osoba bol v čase od 05.01.2011 do 31.01.2012.

Podaním zo dňa 16.10.2012 Krajský súd v Košiciach súdu oznámil, že uznesením zo dňa 17.10.2011 bola schválená konečná správa a dňa 08.06.2012 bol správcom predložený návrh na rozvrh, ktorý mal nedostatky a preto bol vyzvaný na jeho doplnenie. Z jeho doplnenia vyplýva, že pohľadávka žalobcu (č. 5) v sume 54.778,66 eur nebude uspokojená (pohľadávka 1. triedy) a pohľadávka žalobcu vo výške 11.373,66 eur bude zaradená ako pohľadávka proti podstate.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15.11.2012, č.k. 5K 162/2002-628 súd vydal rozvrhové uznesenie, z ktorého vyplýva, že v konkurze boli prihlásené pohľadávky proti podstate v zmysle § 32 ods. 1 ZKV - pracovné nároky zamestnancov vo výške 49.620,36 eur. Pohľadávka žalobcu proti podstate vo výške 11.404,85 eur (pohľadávka uznaná) sa neuspokojuje. Taktiež sa neuspokojuje pohľadávka žalobcu č. 5 zaradená do 1. triedy podľa § 32 ods. 2 písm. a) ZKV.

Podaním zo dňa 03.04.2009 žalovaný Ústavnému súdu Slovenskej republiky oznámil, že k uspokojeniu veriteľov dochádza až po nadobudnutí právoplatnosti rozvrhového uznesenia, ktoré vychádza z konečnej správy. V štádiu pred podaním konečnej správy je možné uspokojiť len pohľadávky proti podstate, avšak aj tieto sa uspokojujú podľa poradia určeného zákonom. Vzhľadom k tomu, že sa ukončuje konečná správa, rozhodol, že by nebolo účelné vyplácať pohľadávky skôr, než nadobudne právoplatnosť rozvrhové uznesenie.

Výsluchom Ing. J. Y., zamestnankyňou Sociálnej poisťovne pobočky Prešov bolo zistené, že pre poisťovňu je rozhodujúce rozhodnutie o neplatnosti skončenia pracovno-právneho vzťahu. Menej podstatné sú už rozsudky o náhrade mzdy. Po skončení pracovného pomeru je to už vecou medzi zamestnancom a zamestnávateľom. Ak zamestnávateľ vyplatí mzdu a následne ju zúčtuje, tak až po zúčtovaní vznikne odvodová povinnosť, avšak až po 1.8.2006, dovtedy nebola náhrada mzdy vymeriavacím základom. Avšak uvedené platí, len ak pracovno-právny vzťah trvá. Vo vzťahu k zamestnancovi sa však aj napriek tomu doplatiť odvody nebude žiadať. Môže si zamestnanec doplatiť starobné poistenie, ale len za obdobie evidencie na ÚP, od 1.1.2004. Vždy platí, že mzda musí byť vyplatená a zúčtovaná. V prípade, ak by bol zamestnanec v pracovno-právnom pomere, tak by to poisťovňa zisťovala v rámci svojej kontrolnej právomoci. Ak pracovno-právny pomer netrvá, tak to poisťovňa nemá vo svojej kompetencii. Vo vzťahu k žalobcovi sa mu započíta počet odpracovaných rokov do dôchodku, ale nezapočíta sa mu mzda do vymeriavacieho základu. Do vymeriavacieho základu sa mu započíta len základ zistený v evidenčnom liste za roky 1986 - 1992. U žalobcu bude tým pádom za obdobie 1992 - 2002 nulový vymeriavací základ. Ak by aj došlo v budúcnosti k vyplateniu mzdy na základe rozsudkov, aj tak by už nebola táto mzda braná do vymeriavacieho základu za spomínané obdobie.

Na otázku súdu, či uvedené bude mať vplyv na výšku dôchodku žalobcu, svedkyňa uviedla, že áno, taktiež vo vzťahu ku konkurzu uviedla, že nemali pohľadávku na odvodoch. V tomto prípade poisťovňa riešila len poisťný vzťah a to vo vzťahu ku rokom, ktoré sa k dôchodku žalobcu započítajú. Ak by sa aj mzda zúčtovala do vyhlásenia konkurzu, tak by sa nejednalo o pohľadávku voči zamestnávateľovi.

Na otázku žalovaného, či vznikla škoda a či nevyplatená mzda bude mať vplyv na výšku dôchodku žalobcu, svedkyňa uviedla, že áno, ale bude problematické presne ustáliť výšku.

Žalobca k veci uviedol, že vzhľadom k tomu, že tu bolo povedané, že má nulový vymeriavací základ, tak žiada, aby súd určil vymeriavací základ od 14.11.1992 do 30.9.2002 na základe rozsudku 14C/239/1994. Týmto mu vznikla ujma na dôchodku. Z rozsudku 28C/398/2005 vyplýva, že mu bola priznaná mzda aj za obdobie od 1.10.2002 do 26.10.2005. V rozsudku sa udáva, že žalovaný je povinný zaplatiť mzdu, nie náhradu mzdy. Aj tu mu vznikla škoda. Pohľadávky vznikli počas konkurzu. Súdne spory trvali od roku 1992. V rozsudku 14C 236/1994 je jasne uvedené, že správca konkurznej podstaty J. J. je povinný mzdu zaplatiť, preto pýtam, či tento rozsudok nevykoná a či nevykoná aj ďalšie spomínané rozsudky. Odporca má povinnosti z pracovného pomeru. On s ním rozviazal pracovný pomer. Poukazuje na Uznesenie Krajského súdu v Košiciach o rozvrhu, kde je uvedené, že sa uspokojia pracovné a ostatné nároky zamestnancov v sume 49.620,36 € s tým, že jeho pohľadávka proti podstate ostáva neuspokojená. Preto sa pýta, aký je on iný zamestnanec ako zamestnanci, ktorých pohľadávky budú uspokojené. Vie, že iným zamestnancom boli vyplatené mzdy a aj odstupné. Pán doktor Pisák rozviazal pracovné pomery a aj vyplatil výplaty počas konkurzu. Poukazuje na článok 144 Ústavy SR. Pričom je porušované jeho základné právo užívať svoj majetok.

Následne žalovaný k veci uviedol, že z odvolania žalobcu v kontexte s rozhodnutím Krajského súdu mu nie je jasné, či sa žalobca domáha vyplatenia sumy pred vyhlásením konkurzu alebo po vyhlásení konkurzu. Keďže ide o úroky z omeškania po vyhlásení konkurzu poukazuje na svoje vyjadrenie zo dňa 12.06.2012, kde konkrétne uvádza, že úroky z omeškania z prihlásených pohľadávok veriteľov vzniknutých pred vyhlásením konkurzu ak prirástli v čase od vyhlásenia konkurzu sú v zmysle § 33, ods. 1 písm. a) zákona 328/1991 Zb. vylúčené z uspokojenia. To znamená, že tieto úroky sa neprirátavajú a správca pri vysporiadaní pohľadávok veriteľov na nich neprihladal. Poukazuje, že sa jedná v tomto prípade o príslušnosť konkurzného súdu v sídle úpadcu, t.j. Krajského súdu v Košiciach. Z toho dôvodu je táto žaloba právne irelevantná. Zodpovednosť konkurzného správcu je špeciálna zodpovednosť a nastáva len v prípade, že poruší povinnosť uloženú zákonom a to najmä zákonom o konkurze a vyrovnaní, prípadne povinnosť uloženú Konkurzným súdom. Žalobca nepreukázal naplnenie skutkovej podstaty zodpovednosti správcu za škodu. Ak by vyhovel nárokom žalobcu, ktoré sú právne nedôvodné, dopustil by sa porušenia povinností uložených zákonom o konkurze a vyrovnaní voči iným veriteľom a súčasne by došlo zrejme aj k možnosti naplnenia skutkovej podstaty trestného činu v zmysle trestného zákona. Aj vzhľadom na tieto skutočnosti nepovažuje nároky žalobcu za právne dôvodné a v nadväznosti na danú situáciu prijateľné. Nároky žalobcu budú vysporiadané v rámci Zákona o konkurze a vyrovnaní. Tieto sa riešili aj pri schvaľovaní konečnej správy. Konečná správa bola schválená dokonca aj rozhodnutím NS SR. Pokiaľ si spomína, tak žalobca prihlásil do konkurzu časť svojich pohľadávok, nevie uviesť o aké sumy sa jedná. Viedol sa aj incidenčný spor a súbežne sa žalovali veci aj na Okresnom súde v Prešove. Pohľadávky žalobcu nie sú spochybňované ani ním ani súdom. Ako uviedol, jeho nároky budú vysporiadané v zmysle ustanovení Zákona o konkurze. V tomto prípade poukazuje na to, že prednosť má záložný veriteľ. Voči jeho osobe sa možno domáhať len náhrady škody, ale len v prípade, ak by porušil povinnosti stanovené v Zákone o konkurze. Z tohto dôvodu vystupuje v konaní ajvedľajší účastník - poisťovňa. Proti konečnej správe žalobca podal odvolanie o ktorom rozhodol NS SR, pričom bola potvrdená. Z konečnej správy potom vychádza aj rozvrhové uznesenie. V rámci konkurzu je možné uspokojiť len náklady, ktoré vzniknú v súvislosti so zachovaním správy podstaty. V tomto prípade on bol druhým správcom, až od roku 2004. Gro nákladov z pracovno-právnych nárokov vznikli za predchádzajúceho správcu. Zamestnancov prepustil v roku 2005. Oddelení veritelia sú uspokojovaní v pohľadávkach pred ďalšími veriteľmi. V prípade, ak by pripustil uspokojenie ďalších veriteľov pred týmito veriteľmi, dopustil by sa porušenia zákona o konkurze a títo veritelia by mohli žalovať náhradu škody. Jednalo sa o speňažovanie majetku, ktorý bol založený v prospech oddelených veriteľov. Poukazuje na § 28 ZKV.

Podaním zo dňa 25.09.2012 žalobca podal na konkurznom súde návrh na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania na tunajšom súde.

Dohodou zo dňa 26.10.2005 sa žalobca aj žalovaný dohodli na skončení pracovného pomeru žalobcu podľa § 60 ZP ku dňu 26.10.2005 z dôvodu nadbytočnosti.

Podaním zo dňa 29.06.2010 doručenom Krajskému súdu v Košiciach žalobca si uplatnil sumu 7.476,- Sk s úrokom až do vyplatenia z rozsudku Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 14C 236/94 (pozn. konanie na Okresnom súde Prešov a jedná sa o trovy odvolacieho konania), sumu 1.000,- Sk na

základe rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach (pozn. konanie sp. zn. 4Cbi 30/2003, trovy konania) a náklady v sume 300,- eur v konkurznom konaní.

Podaním zo dňa 21.01.2013 Krajský súd v Košiciach súdu oznámil, že nie je možné rešpektovať podanie žalobcu na prerušenie, či zastavenie konkurzného konania. Podanie žalobcu je zmatečné. Správca konkurznej podstaty si plní všetky svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zákona o konkurze a vyrovnaní a s finančnými prostriedkami, ktoré si žalobca prihlásil do konkurzného konania sa správa vysporiada v rámci rozvrhového uznesenia v súlade s ust. § 30 ZKV. Správca nemôže pred právoplatnosťou rozvrhového uznesenia uspokojovať samostatne jednotlivých veriteľov, nakoľko takýmto uspokojením by mohlo dôjsť k poškodeniu ostatných veriteľov a to najmä oddelených veriteľov, ktorí sa uspokojujú prednostne pred veriteľmi 1. triedy, v ktorej je zaradený aj žalobca.

Podaním zo dňa 28.01.2013 žalovaný opakovane poukázal na ust. § 33 ZKV a že úroky z omeškania žalobcovi nemôžu byť priznané. Vo vzťahu k náhrade škody namietol premlčanie nároku v subjektívnej aj objektívnej premlčacej dobe. Vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu namietol svoju pasívnu legitimitáciu.

Na pojednávaní dňa 30.01.2013 žalobca uviedol, že mu vznikla nová škoda na základe rozsudku Okresného súdu Prešov, ktorý súdu predložil a to sp. zn. 16C/309/2007, tieto trovy tiež zapríčinil J.. J.. Tento rozsudok ale nie je právoplatný, lebo bolo podané odvolanie. Úroky z omeškania nech platí od začiatku konkurzu. Trvá na úrokoch z omeškania (znenie viď pripustená zmena žaloby). Taktiež sa ďalej domáha náhrady škody na dôchodkovom zabezpečení. Po poučení súdom nemôže žiadať výkon súdnych rozhodnutí na základe rozhodnutí. Žalovaný nesprávne postupoval pri výkone funkcií správcu, nakoľko za neho neodvádzal odvody a nebol sociálne poistený. Správca pri tomto pochybil, nepostupoval v súlade so zákonom, zle vykonával svoju funkciu. Správca pochybil a aj Krajský súd, nakoľko ho menoval do funkcie správcu. V spise sa tiež nachádza dôkaz, že správca konkurznej podstaty s ním rozviazal pracovný pomer, teda, že na neho prešli povinnosti zamestnávateľa. Uvedené vyplýva aj z predložených rozsudkov. Zlý úradný postup uplatňoval aj na ministerstve aj v rozhodnutiach Ústavného súdu. Vo veci konkurzu podal odvolanie. Spis sa ešte nachádza na Krajskom súde v Košiciach.

Na pojednávaní dňa 18.03.2013 právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že trvajú na podanej žalobe v jej pripustenom znení. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobcovi vznikla škoda z právoplatných a vykonateľných rozsudkov. Mzda mu nebola doposiaľ vyplatená, preto je žalovaný aj v omeškaní s jej zaplatením a preto mu vzniklo právo aj na úroky z omeškania. Tým, že mzda nebola vyúčtovaná a vyplatená, žalobcovi vznikla škoda aj na právach na dôchodkovom zabezpečení do budúcnosti.

Na otázku súdu na žalobcu, či už je dôchodcom, žalobca uviedol, že nie. Na Okresnom súde Bratislava I prebieha konanie o náhradu škody nesprávnym úradným postupom súdu na základe rozhodnutia súdu v Štrasburgu a to pre konanie na Krajskom súde v Košiciach. Súdu predložil podané dovolania vo veci vo vzťahu k oslobodeniu od súdnych poplatkov. V tomto konaní je žalovaná SR - Ministerstvo spravodlivosti SR, tam žaluje náhradu škody podľa zákona č. 514/2003, zatiaľ vo veci nebolo nariadené pojednávanie.

Žalobca vo svojom odvolaní voči rozsudku uviedol, že podľa jeho názoru prvostupňový súd nesprávne právne vec posúdil vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody na dôchodkovom zabezpečení. Uviedol, že v prípade jeho nároku na starobný dôchodok sa výška starobného dôchodku bude odvíjať od vymeriavacieho základu za uplynulé obdobie, ktorý je v čase neodvedenia poistného zo strany žalovaného nulový. Ako dôchodca bude ukrátený na svojom nároku pre nesplnenie povinností zo strany žalovaného. odvolaní ďalej uviedol, že prvostupňový súd nevykonal navrhovaný dôkaz a to vypracovanie posudku znalcom z odboru ekonómie a tak si nemohol objasniť ani skutkovo otázku predpokladaného vymeriavacieho základu. Nesúhlasí s názorom prvostupňového súdu, že označený žalovaný nie je pasívne legitimovaný. Poukázal na § 14 Zákona o konkurze a vyrovnaní. Ďalej uviedol, že správca, teda žalovaný pohľadávku proti podstate mzdy uznal, avšak v návrhu na rozvrh už pohľadávku zaradil medzi pohľadávku veriteľov prvej triedy, ktoré nebudú uspokojené z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. odvolaní tiež uviedol, že súd nemôže spochybniť právoplatné a vykonateľné rozsudky a odmieta mu priznať úroky z omeškania. K odvolaniu pripojil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k 5Obo/7/2012, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky

zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k 5K/162/2002-628 a vrátil mu vec na ďalšie konanie, oznámenie Sociálnej poisťovne ústredie Bratislava o výplate dôchodku v hotovosti zo dňa 30. 09. 2013, rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústredie zo dňa 30. septembra 2013 o priznaní predčasného starobného dôchodku žalobcovi.

Z oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 30.09.2013 vyplýva, že žalobcovi bol priznaný predčasný starobný dôchodok v sume 276,20 eur mesačne od 07.06.2013 (rozhodnutie zo dňa 30.9.2013 č. 530 604 2270 0).

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.1.2014, č.k. 3Sd/87/2013-80 súd zrušil rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 30.9.2013 č. XXXXXXXXXX a vec jej vrátil na ďalšie konanie (za znovu posúdenia vymeriavacieho základu).

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 11.10.2012, č.k. 16C 309/2007-155 bol žalobca (v postavení žalovaného) zviazaný zaplatiť sumu 10.212,50 eur s prísl. a to žalobcovi JUDr. Františkovi Komkovi. Uvedená suma predstavuje trovy právneho zastúpenia vo veci vedenej Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 14C 236/1994 (náhrada mzdy). Rozsudok je právoplatný dňom 10.01.2014.

Podaním zo dňa 15.4.2014 Krajský súd v Košiciach súdu oznámil, že konkurzne konanie voči úpadcovi KELIS KOVOPROJEKT ELI, s.r.o. nie je ukončený. Dňa 11.2.2014 bolo vydané rozvrhové uznesenie, pričom boli podané odvolania zo strany veriteľov aj správcu. Vec bude predložená NS SR na rozhodnutie.

Následne na pojednávaní dňa 24.4.2014 :

1/ právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že sa domáhajú úrokov z omeškania odo dní vydania rozsudkov bez ohľadu na to, že ich právoplatnosti nastali neskôr.

2/ žalovaný poukázal na schválenú konečnú správu v prebiehajúcom konkurze, znenie § 31 ZKV a na spôsob uspokojenia pohľadávok. V rozhodnutí sa konštatuje, že ak by došlo k vyplateniu pohľadávok žalobcu zo súdnych rozhodnutí, došlo by k poškodeniu práv iných veriteľov. Vo veci bolo vydané aj rozvrhové uznesenie, sú voči nemu podané odvolania, z jeho strany voči odmene. Všetky otázky sú vyriešené v konečnej správe a v rozvrhovom uznesení. Ak by uspokojil žalobcu skôr ako ostatných veriteľov, porušil by tým zákon a vystavil by sa náhrade škody z ich strany. Príslušenstvo malo byť uplatnené v konkurze. Zákonodarca určil spôsob, akým sa jednotliví veritelia budú uspokojovať. Žalobca si svoj

nárok uplatnil až v roku 2008. Je pravdou, že boli vyplatení iní zamestnanci z voľných finančných prostriedkov, ale jednalo sa o zamestnancov, ktorí sa starali o správu a za zachovanie podstaty. Zákon o konkurze hovorí, že len týchto zamestnancov možno uspokojiť, ak sú voľné finančné prostriedky z peňazí oddelených veriteľov. Dôležité je, či je pohľadávka uplatnená u správcu, aby sa tým mohol zaoberať. Je názoru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k porušeniu k povinnosti správcu.

3/ žalobca uviedol, že v rozhodnutí NS SR mu bolo uložené sa zaoberať sa jeho pohľadávkou. Vec je občianskoprávna. Z jeho strany dochádza k porušovaniu § 517 OZ aj Ústavy SR. Správca koná od začiatku protizákonne, on je taký istý zamestnanec ako ostatní, ktorí dostali výplaty aj odstupné. Za všetko je preto zodpovedný správca. Súdu predložil rozhodnutie vo veci sp. zn. 3Sd/87/2013, týkajúce sa zrušenia rozhodnutia Sociálnej poisťovne o výške jeho dôchodku. Je na neho vedená aj exekúcia JUDr. Komku kvôli trovám za jeho služby. Správca neuznal jeho mzdu, až na základe rozhodnutia 4Cbi/30/2003. V roku 2008 správca priznal pohľadávku z druhého rozsudku, a to sp.zn. 28C 396/2005 na sumu 11.772,- eur.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4Er 220/2006 bolo zistené :

1/ žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 16.02.2006 proti žalovanému ako povinnému na základe exekučných titulov rozsudkov Okresného súdu Prešov , sp. zn. 14C 236/260 zo dňa 18.09.2002, Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.06.2005, č.k. 3Co 627/2002-741 a Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.09.2005, sp. zn.4Cbi 30/2003.

2/ žiadosť súdneho exekútora bola zamietnutá uznesením tunajšieho súdu zo dňa 22.03.2006, č.k. 4Er/ 220/2006-31 (pre prebiehajúci konkurz na majetok dlžníka a § 14 ods. 1 písm. e) ZKV), uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.11.2007, č.k. 5CoE 34/2007 bolo cit. uznesenie potvrdené

3/ uznesením tunajšieho súdu zo dňa 22.08.2008, č.k. 4Er/ 220/2006-68 bolo exekučné konanie zastavené (právoplatne dňa 28.08.2008).

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 106 ods. 1,2 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Pri uplatňovaní práv na náhradu škody a ich premlčaní plynú doby tzv. subjektívne a objektívne. Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky / subjektívna doba / odo dňa, kedy sa oprávnený dozvie, že bola škoda spôsobená a kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí v tzv. objektívnej dobe, teda za tri roky a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. To znamená, že nárok na náhradu škody je potrebné uplatniť na súde v subjektívnej lehote, avšak v rámci plynutia lehoty objektívnej. Ak je žaloba podaná po uplynutí subjektívnej

premlčacej doby, aj v prípade, že objektívna lehota ešte neuplynula a ak sa žalovaný premlčania nároku dovoľá, nemôže byť žalobcovi právo priznané.

Podľa § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka / ďalej OZ / každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 442 ods. 1, 3 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 OZ je : 1. protiprávne konanie / porušením právnej povinnosti /, 2. spôsobenie škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou a 4. zavinenie, ktoré sa v tomto prípade predpokladá / predpokladá sa nedbanlivosť /. Porušením právnej povinnosti sa rozumie porušenie povinnosti vyplývajúcej zo záväzkovo právneho vzťahu alebo povinnosti uloženej priamo zákonom.

Podľa § 424 OZ za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

V zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2008 činí výška úrokov z omeškania dvojnásobok diskontnej sadzby stanovenej Národnou bankou Slovenska platnej ku dňu, keď omeškanie s plnením peňažného dlhu vzniklo.

Ku dňu 18.8.2005 a 14.12.2005 bola diskontná sadzba NBS vo výške 3 %, teda výška úroku z omeškania činí 6 % ročne.

Ku dňu 2.4.2008 bola diskontná sadzba NBS vo výške 4,25 %, teda výška úroku z omeškania činí 8,5 % ročne.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (účinného od 01.01.2009) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 8 ods. 2, ods. 5 predposledná veta ZKV (zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní) správca je povinný pri výkone funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo mu ich uloží súd. Zbavením funkcie nezaniká správčova zodpovednosť podľa odseku 2 za čas výkonu funkcie.

Podľa § 25 ods. 1 ZKV rozhodnutia súdu alebo príslušného správneho orgánu o právnom dôvode, výške alebo o poradí popretých pohľadávok sú účinné voči všetkým veriteľom. Súd nemôže v rozvrhu priznať konkurznému veriteľovi viac, ako si uplatnil v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní.

Podľa § 33 ods. 1 ZKV z uspokojenia sú vylúčené

- a) úroky z pohľadávok veriteľov vzniknutých pred vyhlásením konkurzu, ak prirástli v čase od vyhlásenia konkurzu;
- b) trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s konkurzom, ak tento zákon neustanovuje inak;
- c) nároky veriteľov z darovacích zmlúv;
- d) mimozmluvné alebo zmluvné sankcie postihujúce majetok úpadcu, ak nárok na ne vznikol, boli uložené alebo prirástli po vyhlásení konkurzu;
- e) nároky veriteľov uplatnené po prejednaní konečnej správy súdom;
- f) nároky veriteľov, ktoré možno prihlásiť (§ 20), ak neboli uplatnené najneskôr na prieskumnom pojednávaní;
- g) tresty postihujúce majetok úpadcu, právoplatne uložené v trestnom konaní.

Predmetom konania je náhrada škody na dôchodkovom zabezpečení žalobcu za obdobie od 14. 11. 1992 do 26. 10. 2005 a úroky z omeškania :

- vo výške 9 % ročne zo sumy 55.026,- eur od 16. 12. 2002 do zaplataenia na základe rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 14C 236/94 zo dňa 14. 11. 2002 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, č.k. 3 Co 627/02 zo dňa 21. 06. 2005 zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 55.026,-eur od 16. 12. 2002 do zaplataenia,
- vo výške 9 % ročne zo sumy 11.772,- eur od 21. 11. 2005 do zaplataenia na základe rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 28C 396/2005 zo dňa 27. 06. 2007
- výške 9 % ročne zo sumy 33,19 eur od 16. 12. 2002 do zaplataenia na základe rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 4 Cbi 30/2003 zo dňa 27. 09. 2005.

Vzhľadom na predmet konania sa súd vo svojom odôvodnení zaoberal len dôvodmi a vyjadreniami účastníkov týkajúcich sa ustáleného predmetu konania.

Nárok na náhradu škody bol v zmysle § 112 ods. 2 O.s.p. vylúčený na samostatné konanie, nakoľko doposiaľ vykonané dokazovanie nie je postačujúce na rozhodnutie súdu a je potrebné ho doplniť, pričom o nároku na príslušenstvo pohľadávky je možné rozhodnúť aj v tomto štádiu konania. Vo vylúčenej veci sa súd vysporiada s nárokom na náhradu škodu, rovnako s predpokladmi jej vzniku, či námietkou premičania vznesenou žalovaným. Ďalej sa preto súd zaoberal uplatneným nárokom na príslušenstvo pohľadávky

Žaloba je v zmysle § 14 ods. 1 písm. c) ZKV podaná proti správcovi konkurznej podstaty úpadcu - obchodnej spoločnosti KELIS KOVOPROJEKT ELI, s.r.o., Levočská 9, Prešov, IČO: 31 657 818 (ďalej aj úpadca), ako to vyplýva z označenia žalovaného žalobcom na majetok ktorého bol vyhlásený konkurz dňa 16.12.2002. Správcom je od 28.09.2004 J. J. J.. Do uvedeného dňa bol správcom konkurznej podstaty JUDr. Y. Y.. Na konanie nie je príslušný konkurzný súd (ako to tvrdí žalovaný), nakoľko sa nejedná o spor vyvolaný konkurzom (§ 88 ods. 1 písm. j) O.s.p.), preto je možné ho viesť aj na inom, všeobecnom súde podľa § 7 O.s.p. a § 9 ods. 1 O.s.p.. Preto súd neprihliadal na námietku žalovaného nepríslušnosti tunajšieho súdu na konanie. Taktiež súd poznamenáva, že žalovaným je v tomto prípade úpadca, avšak označený v zmysle § 14 ods. 1 písm. c) správcom konkurznej podstaty. Zodpovednosť správcu konkurznej podstaty ako osoby vykonávajúcej túto činnosť z poverenia súdom (v zmysle ust. § 8 ZKV) preto v tomto konaní ani neprichádza k úvahe, nakoľko takto označený žalovaný nie je. Nemožno si zamieňať úpadcu konajúcim správcom (§ 14 ods. 1 písm. c) ZKV) a osoby zodpovednej v zmysle § 8 ZKV.

Ako vyplýva z rozhodnutia odvolacieho súdu (pričom v zmysle § 226 O.s.p. je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu), v zmysle § 33 ods. 1 ZKV okrem pohľadávok, ktoré sa v konkurze uplatňujú existujú aj také pohľadávky, ktoré sú podľa zákona z uspokojenia v konkurze vylúčené. Vyplýva to z účelu konkurzu, ktorým je uspokojenie tých konkurzných veriteľov, ktorým v deň

vyhlásenia konkurzu patria voči úpadcovi majetkovoprávne nárok v z uspokojenia sú tak vylúčené, tie ich nároky, ktoré im vznikli až po vyhlásení konkurzu. Podľa § 33 ods. 1 ZKV k nim okrem iného patria aj úroky z konkurzných pohľadávok, ktoré vznikli pred konkurzom, avšak uplatňujú sa až za obdobie odo dňa jeho vyhlásenia bez ohľadu na to, či ide o zmluvné alebo zákonné úroky z omeškania. Ide pritom o vylúčenie ich uspokojenia iba z konkurznej podstaty, znamená to teda, že veriteľ ich môže počas konkurzu uplatniť proti úpadcovi na jeho majetok, ktorý do podstaty nepatrí, alebo proti ručiteľom alebo ak sám vystupuje ako záložný veriteľ (§ 33 ods. 1 písm.a/ ZKV). Podľa § 33 ods. 1 písm.b/ ZKV sú taktiež z uspokojenia z konkurznej podstaty vylúčené trovy konania, ktoré vznikajú z účasti na konkurznom konaní. Vylúčenie sa však netýka trov, ktoré veriteľovi vzniknú v súvislosti s účasťou v sporoch o pravosť, výšku alebo poradie ním popretých pohľadávok, na ktoré sa vzťahujú osobitné ustanovenia § 25 ods. 2 a ktoré sa za podmienok v nich podrobnejšie určených považujú za náklady podstaty, ide tu o prípady, keď veriteľ mal v odporovacom konaní úspech, ak konkurzná podstata sa v dôsledku toho obohatila. Nároky vylúčené z konkurzu a v ňom neuspokojené však nie sú konkurzom dotknuté. Konkurzný veriteľ v dôsledku toho nárok nestráca, iba ho nemôže v konkurze prihlásiť a v ňom uplatniť. Z konkurznej podstaty sa preto tieto nároky nemôžu uspokojiť a možno ich však uplatniť žalobou a uspokojiť ich z majetku, ktorý úpadcovi zostane alebo ktorý nadobudne dodatočne. Vyslovenie nedostatku ich uplatnenia sa teda vôbec nedotýka ich materiálnej existencie (porovnaj Konkurz a vyrovnanie V.Steiner, Ján Mazák konkurz a vyrovnanie str.83).

Žalobca nepochybne je veriteľom žalovaného vo vzťahu k pohľadávkam, ktoré mu boli priznané právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami súdov. Nepochybne je aj to, že žalovaný ako dlžník svoj dlh nesplnil riadne a včas. Omeškanie dlžníka nastane, ak nesplní svoj dlh riadne a včas. Žalovaný nesplnil svoje záväzky riadne a včas, preto omeškanie na jeho strane nastalo. Žalobca ako veriteľ má právo domáhať sa okrem splnenia dlhu aj úroku z omeškania. Na tejto skutočnosti nič nemení posúdenie jeho nárokov podľa zákona o konkurze a vyrovaní (zákon č. 328/1991 Zb.), ktoré sa dotýkajú spôsobu uspokojenia a zároveň možností uspokojenia úrokov z konkurzných pohľadávok, ako aj trov konania.

Preto súd opätovne posúdil nárok žalobcu v súlade ustanovením § 517 ods. 1 a 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 a rozhodol tak, že žalovanému uložil žalobcovi zaplatiť úrok z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 55.026,- € od 18.8. 2005 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 11.772,- € od 2. 4. 2008 do zaplataenia, úrok z omeškania výške 6 % ročne zo sumy 33,19 € od 14. 12. 2005 do zaplataenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Teda súd priznal žalobcovi úroky z omeškania zo súm (ako

žalobca žiadal) priznaných rozsudkami : 1/ Okresného súdu Prešov č.k. 14 C 236/94 zo dňa 14. 11. 2002 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, č.k. 3 Co 627/02 zo dňa 21. 06. 2005 zo sumy 55.026,- eur, 2/ Okresného súdu Prešov č.k. 28C 396/2005 zo dňa 27. 06. 2007 zo sumy 11.772,- eur, 3/ Krajského súdu v Košiciach č.k. 4 Cbi 30/2003 zo dňa 27. 09. 2005 zo sumy 33,19 eur, avšak pri určení počiatku omeškania súd vychádzal z dátumu vykonateľností jednotlivých rozhodnutí, nakoľko až dňom vykonateľnosti bol žalovaný v omeškaním so zaplataením priznaných súm (nie skôr ako žiadal žalobca). Žalobca sa výslovne domáhal príslušenstva zo súm priznaných rozsudkami. Rovnako súd priznal žalobcovi výšku úrokov z omeškania podľa cit. nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. a to vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby NBS podľa jej výšky podľa dátumov omeškania so zaplataením, tak ako je uvedené vyššie. V prevyšujúcej časti (nad priznané príslušenstvo pohľadávok) súd žalobu zamietol a to z uvedených dôvodov. Úroky z omeškania sú kategóriou objektívnou a v prípade neuhradenia dlhu riadne a včas plynú bez ohľadu na subjektívne zavinenie, či inú okolnosť. Je rozdiel v nároku na príslušenstvo a jeho vymoženie, či uspokojenie v rámci konkurzu. Z týchto dôvodov súd neprihliadal na námietky žalovaného, ktoré podával v priebehu konania.

O trovách konania bude rozhodnuté podľa § 151 ods. 3 O.s.p. po právoplatnosti vo veci samej (t.j. o celom predmete konania, vrátane vylúčenej veci).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods.1 O.s.p).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

(§ 205 ods.2 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.